

Μητρ. Γλυφάδας: “Με την ανάσταση του ο Χριστός ανοίγει τις πύλες του παραδείσου”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Γλυφάδας](#)

Την πρώτη Πασχάλια Εγκύκλιο ως Μητροπολίτης Γλυφάδας εξέδωσε ο Σεβ. Μητροπολίτης Γλυφάδας κ. Αντώνιος. “ή Άνάσταση του Κυρίου άνοιξε τις Πύλες του Παραδείσου και έσηματοδότησε μιά νέα ζωή, τήν έν Χριστῶ ζωή, τήν άναδημιουργία και άνακαίνιση τῶν πάντων. Στο άναστημένο και άφθαρτοποιημένο σῶμα του Ίησοῦ συναναστήθηκε δυνάμει όλόκληρη ή άνθρωπίνη φύση, τήν όποία είχε προσλάβει ό Κύριος άντιπροσωπευτικά κατά τήν Ένσάρκωσή Του” αναφέρει μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Ακολουθεί η Εγκύκλιος:

Άναμφισβήτητα, ή Άνάσταση του Θεανθρώπου είναι τό συγκλονιστικότερο γεγονός που έ γνώρισε ποτέ όλόκληρη ή παγκόσμια ιστορία. Είναι ή καρδιά και ή πεμπτουσία όλου του Εύαγγελίου. Ό Άγιος Γρηγόριος ό Θεολόγος, σ’ έναν μεγαλειώδη άναστάσιμο παροξυσμό του, άποφαίνεται ότι ή Άνάσταση του Κυρίου

διαφέρει ποιοτικά από όλες τις άλλες χριστιανικές εορτές, όπως ο ήλιος από τα άστρα της νύχτας.

Ο ουρανοβάμων Απόστολος Παῦλος, βιώνοντας έντονα την άπροσμέτρητη σωτηριολογική διάσταση της Αναστάσεως του Κυρίου, κάνει την καταπληκτική ομολογία: «Ἐάν ὁμολογήσης ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι ὁ Θεός ἤγειρεν Αὐτόν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ» (Ρωμ 1, 9). Καί πράγματι· ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου ἄνοιξε τίς Πύλες τοῦ Παραδείσου καί ἐσηματοδότησε μιά νέα ζωή, τήν ἐν Χριστῷ ζωή, τήν ἀναδημιουργία καί ἀνακαίνιση τῶν πάντων. Στό ἀναστημένο καί ἀφθαρτοποιημένο σῶμα τοῦ Ἰησοῦ συναναστήθηκε δυνάμει ὀλόκληρη ἡ ἀνθρωπίνη φύση, τήν ὁποία εἶχε προσλάβει ὁ Κύριος ἀντιπροσωπευτικά κατά τήν Ἐνσάρκωσή Του. Γι' αὐτό μέ τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου ἐλυτρώθη δυνάμει ὀλόκληρη ἡ ἀνθρωπότητα, ἀλλά καί ὁ καθ' ἕνας ἀπό μᾶς προσωπικά. Ἐκτοτε ἀπομένει σέ μᾶς αὐτήν τήν δυνάμει λύτρωση νά τήν κάνουμε καί δική μας λύτρωση, διά τῆς πίστεως καί τῆς ὑπακοῆς σέ Αὐτόν. Καί λύτρωση σημαίνει ζωή αἰώνια μαζί μέ τόν Χριστό.

Ὁ Κύριος μέ τήν ἐνδοξη Ἀνάστασή Του κατήργησε οὐσιαστικά τόν θάνατο. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς ἀποκαλύπτει χαρακτηριστικά: «Νυνί δέ Χριστός ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχή τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο» (Α΄ Κορ. ιε΄, 20). Καί παρακάτω πάλι τονίζει: «Εἰ νεκροί οὐκ ἐγείρονται, φάγωμεν καί πίωμεν, αὔριον γάρ ἀποθνήσκομεν» (Α΄ Κορ. ιε΄, 32). Ἄν, δηλαδή, δέν ἀναστηθοῦν οἱ νεκροί, ἄς φᾶμε καί ἄς πιοῦμε, ὅπως ὅσοι δέν πιστεύουν στόν Χριστό καί δέν προσδοκοῦν νά ζήσουν αἰώνια μαζί Του, διότι αὔριο θά πεθάνουμε, θά σβύσουμε, θά χαθοῦμε. Ὅμως ὁ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν Κύριος Ἰησοῦς προτυπώνει καί τήν δική μας σωματική ἀνάσταση, ἡ ὁποία θά λάβῃ χώρα κατά τήν δευτέρα παρουσία Του. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος βροντοφωνεῖ μέσα ἀπό τόν περίφημο κατηχητικό Λόγο του: «Ἀνέστη Χριστός καί νεκρός οὐδεὶς ἐπί μνήματος». Καί ἐμεῖς ὁμολογοῦμε καί ἀποδεχόμεθα στό τελευταῖο ἄρθρο τοῦ συμβόλου τῆς Πίστεως: «Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καί ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος».

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί,

Στό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ στηρίζεται ὀλόκληρη ἡ πίστις μας καί ὀλόκληρη ἡ ζωή μας, ἡ παρούσα καί ἡ μελλουσα. Ἄν ὁ Χριστός δέν εἶχε ἀναστηθῆ ἐκ νεκρῶν, τότε δέν θά ὑπῆρχε λόγος νά πιστεύουμε σέ Αὐτόν. Γι' αὐτό γράφει πάλι ὁ Απόστολος Παῦλος: «Εἰ δέ Χριστός οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ὑμῶν» (Α΄ Κορ. ιε΄, 17). Δηλαδή, ἐάν ὁ Χριστός δέν ἀνεστήθῃ, εἶναι μάταια ἡ πίστις σας. Δέν ὑπάρχει λόγος νά πιστεύουμε σέ μιά ἀπάτη. Ἄς ζήσουμε ὅπως θέλουμε. Χωρίς νά προσδοκοῦμε σέ μιάν ἄλλη ζωή πέραν τοῦ τάφου. Ἐδώ τελειώνουν ὅλα. Δυστυχῶς, αὐτή εἶναι ἡ ἄποψη πολλῶν σήμερα, πού δέν ἔχουν ἀφήσει νά σταλάξῃ ἡ ἀγάπη τοῦ ἀναστημένου Χριστοῦ στίς καρδιές τους. Γι' αὐτό δέν βιώνουν τήν

παρουσία Του στην ύπαρξή τους. Και προτιμούν τά έργα τοῦ σκότους μάλλον, παρά τά έργα τοῦ φωτός (πρβλ. Ἰωαν. γ', 19).

Ἐμεῖς, ὅμως, ἀδελφοί μου, ἀπόψε ἦλθαμε ἐδῶ, ὄχι γιὰ νά τηρήσουμε ἕνα ὠραῖο ἔθιμο. Ὅχι ἀπλῶς γιὰ νά ἀνάψουμε τίς λαμπάδες μας καί νά ποῦμε χρόνια πολλά καί ἀμέσως μετά νά φύγουμε γιὰ νά φᾶμε τήν μαγειρίτσα. Ἦλθαμε ἐδῶ, διότι πιστεύουμε ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός πράγματι ἀνεστήθη ἐκ νεκρῶν μέ τήν δύναμη τῆς θεότητός Του καί ἔγινε τό θεμέλιο καί τῆς δικῆς μας μελλοντικῆς ἀναστάσεως στήν μακαρία αἰωνία ζωή τῆς Βασιλείας Του.